

Open Brief: Vlaamse politici, geef de Brugse dolfijnen een dierwaardige toekomst

April 2024

Geachte leden van de Commissie Dierenwelzijn van het Vlaams Parlement, geachte parlementsleden,

Naar aanleiding van de nakende bespreking van de Codex Dierenwelzijn roepen ondergetekenden elk van u op om nu in te grijpen en het houden, kweken en importeren van dolfijnen zonder uitzondering te verbieden. U kunt de Codex Dierenwelzijn aanpassen naar een ondubbelzinnige, effectieve verbodsbepaling, ook voor het Brugse dolfinarium. Een evaluatie inzake een betere bestemming voor de zeven resterende dolfijnen mag niet langer worden uitgesteld en al zeker niet tot 2037. Een buitenbassin in Brugge brengt geen soelaas. Onderzoek heeft aangetoond dat de aanleg van een extra bassin tot een aanzienlijke toename van stress bij dolfijnen leidt. Buitenbassins blijken enkel aantoonbaar het welzijn van dolfijnen te verbeteren wanneer deze een natuurlijk karakter hebben, zoals ‘zee-bassins’ (‘sea pens’) met levende vissen.

Dolfijnen zijn complexe zeezoogdieren. Tuimelaars (*Tursiops truncatus*), de dolfijnen die door het Boudewijn Seapark worden gehouden, leven in de natuur in een gebied dat zich over vele honderden kilometers uitstrekt. In het wild duiken zij tot honderden meters diep. Hun gemeenschap kan honderden individuen tellen en bestaat uit dynamische subgroepen die zich splitsen en herenigen. Dolfijnen zijn bijzonder intelligente zoogdieren met complexe emoties, die werktuigen gebruiken, cultuur overdragen en over gesofisticeerde communicatie beschikken.

Dolfijnen horen niet thuis in een kaal bassin, dat frustratie, stress en verveling veroorzaakt. Dolfijnen en andere dieren met een uitgestrekt natuurlijk leefgebied, zoals orka's en ijsberen, vertonen in gevangenschap welzijnsproblemen zoals stereotypieën en hoge sterfte bij nakomelingen. Dit is tevens het geval bij de dolfijnen in Brugge, waar sinds 1987 30 dieren werden geboren en er nog slechts vijf in leven zijn. Dit kweekexperiment staat in schril contrast met overlevingskansen in de natuur. Hoe dan ook kan een bassin nooit voorzien in de complexe welzijnsnoden van dolfijnen.

We kunnen dolfinaria geenszins verantwoorden, het zijn anachronismen. Tuimelaars vormen geen bedreigde diersoort, die nood hebben aan een kweekprogramma. De zogenaamde ‘educatieve shows’ bestaan uit routinematige kunstjes in ruil voor dode vis. Dolfinaria zijn circussen met luide muziek ter vermaak van een joelend publiek. In een poging tot zelfrechtvaardiging, hangen dolfinaria een positief beeld van zichzelf op en overdrijven ze de risico's in de natuur. Circussen met wilde dieren zijn bij ons terecht verboden, waarom dolfinaria nog steeds niet?

Tientallen dolfinaria hebben hun deuren al gesloten of moeten sluiten. Overheden grijpen in met stringente maatregelen, zoals in Canada, Kroatië, Luxemburg, Frankrijk, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk. Waarom nog altijd niet in Vlaanderen?

Hoe is het mogelijk dat een studie die door Minister Weyts werd besteld, aanbevelingen doet inzake kweken met dolfijnen, zonder ook maar een woord te reppen over de mislukte kweek in het Boudewijnpark? Hoe kunnen dolfijnen die stereotiep gedrag en andere welzijnsproblemen vertonen, een welzijnsscore van +80% krijgen? Sommige marine biologen, die deze brief mee ondertekenen, hebben de studie doorgenomen en hebben ernstige vragen bij de gebruikte methodologie. Velen van ons zijn onafhankelijke marine biologen of ethici en willen de minister graag pro bono bijstaan met onze expertise om accurate wetenschappelijke informatie aan te leveren en tot een evenwichtige ethische evaluatie te komen.

Onze samenleving is veranderd, we zijn ons meer bewust van dierenwelzijn in het algemeen en de noden van dolfijnen en walvisachtigen in het bijzonder. De tijd is rijp om dolfijnen van monotone bassins naar mariene opvangcentra ('sanctuaries') over te brengen, zoals de afgesloten baai op het Griekse eiland Lipsi. Sommigen van ons hebben dit gloednieuw opvangcentrum bezocht. Zij waren onder de indruk van de professionele leiding, organisatie en infrastructuur. Mariene opvangcentra laten een natuurlijker leven toe in ruimere, gevarieerde leefomstandigheden, terwijl medische verzorging en professionele bijstand worden gegarandeerd. Deze oplossing laat een veel ruimere keuzevrijheid voor de dolfijnen zelf toe, die fundamenteel is voor hun welzijn.

We vragen de Spaanse eigenaar van het Boudewijn Seapark, een multinational die vele amusementsparken bezit, om net zoals het National Aquarium in Baltimore in de VSA hun verantwoordelijkheid op te nemen en omwille van ethische overwegingen mariene opvangcentra te steunen. Geenszins om er dolfijnen te dumpen maar om hun levenskwaliteit significant te verbeteren in een leefomgeving die in grote mate tegemoetkomt aan de noden van deze complexe, gevoelige zeezoogdieren. Een dergelijke constructieve oplossing zou zonder meer in Vlaanderen en internationaal worden toegejuicht.

We wensen u alle succes toe met de goedkeuring van de Vlaamse Codex voor Dierenwelzijn, maar we dringen aan op een aanpassing voor de dolfijnen in Brugge. Zij zwemmen al veel te lang kleine rondjes in een gechloreerd bad. Mis deze opportuniteit niet om de kwaliteit van hun bestaan sterk te verbeteren. We vragen u om de juiste beslissing te nemen op basis van volledige en accurate wetenschappelijke informatie. Alle ondertekenaars zullen u dankbaar zijn, net als iedereen die om deze fantastische dieren geeft. U zal worden beloond door de vreugde van de dolfijnen zelf.

Met dank en hoogachting

Auteurs: Dr. Jane Goodall (DBE, Founder – the Jane Goodall Institute & UN Messenger of Peace), Melody Horrill (journaliste en auteur, Australië) en Dr. Koen Margodt (ethicus, the Jane Goodall Institute Global/Universiteit Gent, België). De volledige, oorspronkelijke brief kunt u raadplegen op www.koenmargodt.com.

Ondertekenaars: Prof. Dr. Marc Bekoff (bioloog, University of Colorado Boulder, VSA), Dr. Johan Braeckman (filosoof en auteur, België), Jada Bruccoleri (advocaat, België), Dr. Mariella Debillé (dierenarts, Van Staartjes, België), Dr. Søren Decraene (dierenarts, België/Zweden), Ann De Greef (coprichter en CEO GAIA – Global Action in the Interest of Animals, België), Craig Foster

(documentairemaker (My Octopus Teacher), Sea Change Project, Zuid-Afrika), Prof. Dr. Lori Gruen (ethicus, Wesleyan University, VSA), Hege Hellstrom (Co-voorzitter Raad van Bestuur, Jane Goodall Instituut België), Prof. Dr. Denise L. Herzing (mariene bioloog, Wild Dolphin Project en Florida Atlantic University, USA), Chris Heyde (oprichter en CEO, Blue Marble Strategy, VSA), Erich Hoyt (research fellow, WDC – Whale and Dolphin Conservation, Verenigd Koninkrijk), Prof. Dr. Dale Jamieson (ethicus, New York University, VSA), Dr Soojin Jang (marine bioloog, Marine Animal Research and Conservation, Korea), Paul Maassen (Co-voorzitter Raad van Bestuur, Jane Goodall Instituut België), Dr. Lori Marino (marine bioloog, founder en president, Whale Sanctuary Project, VSA), Jo-Anne McArthur (fotojournalist en founder, We Animals Media, Canada), Prof. Dr. Ada Natoli (marine bioloog, UAE Dolphin Project/Zayed University, Verenigde Arabische Emiraten), Ingrid Newkirk (oprichter PETA – People for the Ethical Treatment of Animals, VSA), Dr. Rick Quinn (dierenarts, the Jane Goodall Institute Canada), Dr. Naomi Rose (marine bioloog, Animal Welfare Institute, VSA), Dr. Jan Schmidt-Burbach (dierenarts, World Animal Protection, Duitsland), Prof. Dr. Peter Singer (ethicus, Princeton University, VSA), Michel Vandenbosch (co-oprichter en Voorzitter GAIA – Global Action in the Interest of Animals, België), Charles Vinick (executive director, Whale Sanctuary Project, VSA), Dr. Ingrid Visser (marine bioloog, Orca Research Trust, Nieuw-Zeeland) en Sarah Wertkin (anthrozoologie, the Jane Goodall Institute Canada).